

truende sygdom, for hvilken der er fastsat maksimale ventetider.

Til § 266

Bestemmelsen er en videreførelse af sygehuslovens § 8, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 265.

Kapitel 81

Overenskomster med andre stater

Til § 267

Den foreslåede bestemmelse er en ændring af den gældende § 21, stk. 4 i sygesikringsloven. Bestemmelsen fastlægger hvilke danske myndigheder, der skal afholde udgifter og oppebære indtægter, der følger af reglerne i overenskomster med andre stater eller EF-retten. Med EF-retten menes her reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og i den dertil knyttede forordning (EØF) nr. 574/72 om gennemførelse af forordning nr. 1408/71. Bestemmelsen omfatter ikke udgifter, der er knyttet til regionsrådets/kommunalbestyrelsens anvendelse af regler i dansk lovgivning, bl.a. om patienters ret til behandling i udlandet eller sikredes ret til tilskud til varer eller tjenesteydelser i lovgivningen, der er købt eller leveret i en anden EU-/EØS-stat.

Staten skal som hidtil betale udgifter til begravelseshjælp, offentlig sygehjælp eller sygeforsikring i andre stater af personer, der ifølge overenskomster med andre stater eller ifølge EF-retten skal betragtes som dansk socialt sikrede. Baggrunden for dette er dels, at de udenlandske opkrævninger ikke altid vil kunne henvises til et bestemt regionsråd, da der ikke findes en "hjemregion" for personer, der er fraflyttet landet, dels at begrænse administrationen ved gennemførelse af den mellemstatslige refusion.

I stk. 1, 2. pkt. fastlægges som noget nyt, at refusionsbeløb, der i medfør af overenskomster med andre stater eller i medfør af EF-retten, skal overføres til det danske sundhedsvæsen, skal tilfalde det regionsråd eller den kommunalbestyrelse, der afholder udgiften til den ydelse, som refusionen vedrører. Dette er en ændring af gældende ret, hvorefter den udenlandske refusion tilfalder statskassen. Baggrunden for ændringen er et ønske om at skabe sammenhæng mellem den myndighed, som er ansvarlig for ydelse af behandling af en sikret fra en anden stat, og den myndighed som er berettiget til refusion af udgifterne fra den sikredes

udenlandske syge(for)sikring. Målet er således, at styrke regionsrådets og kommunalbestyrelsens incitament til at tilrettelægge den lokale administration således, at alle udgifter, der afholdes vedrørende udenlandske sikrede, opkræves hos de udenlandske syge(for)sikringer.

Udgifter vedrørende sygehjælp ydet til sikrede fra andre EU-/EØS-stater skal af regionerne/kommunerne indberettes via edb til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der videresender kravene til det nationale forbindelsesorgan i den relevante EU-/EØS-stat. Nærmere regler for den mellemstatslige afregningsprocedure er fastlagt i ovennævnte EF-forordninger. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om de nationale procedurer for regionernes/kommunernes indberetning af krav til ministeriet, herunder bl.a. frister for indsendelse af krav og besvarelse af indsigelser fra udenlandske syge(for)sikringer vedrørende fremsendte krav. Endvidere fastsættes gebyr for statens administrationsudgifter ved opkrævning af regionernes/kommunernes krav mod udenlandske syge(for)sikringer.

Kapitel 82

Ydelser til personer, der ikke har bopæl i Danmark

Til § 268

Ifølge overenskomster med andre stater eller EF-retten, her reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet har en række personer ret til lovens ydelser under ophold i Danmark på lige fod med bosatte i landet, uanset at de pågældende ikke har bopæl i Danmark. Dette vil eksempelvis være personer, der er beskæftiget i Danmark men bor i et andet EU-land, eller personer, der udsendes fra en virksomhed her i landet, til i en kortere eller længere periode at arbejde i et andet land. Endvidere har personer, der er sikret i et andet EU-land, ret til visse ydelser under ophold her i landet.

Bestemmelsen fastlægger, at udgifterne til disse ydelser afholdes af opholdsregionen henholdsvis opholdskommunen, afhængig af hvilken myndighed, der skal betale for den tilsvarende ydelse, der gives til personer med bopæl i landet.

Bestemmelsen er en præcisering af gældende lovgivning, jf. sygesikringslovens § 21, stk. 1-2 (for så vidt angår befordringsgodtgørelse) og § 29, stk. 2, i bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp mv.